

скій князь Карла Анжуйскій (братъ на Людовика IX). Карлъ приялъ това прѣдложение и съ помощъ та на француски ти рицари призелъ Неаполь и Сицилия, и станалъ васалъ на папа та. Той билъ царъ много суровъ и сребролюбивъ, товарялъ народъ тъ съ тежки данъци и бесчовѣчно гонилъ ония, които били откамъ страна та на Хибелини ти. Неаполитанци ти неможили вече да търпятъ, та повикали на помощъ младий Конрадина.

Конрадинъ тогава живѣлъ смирено въ Бавария на едно съ майка си. Нъ съ юначество то си и съ дарба та той разбудилъ живи надежди въ притѣснена та партия на Хибелини ти. Конрадинъ, безъ да гледа сълзи ти на майка си, приялъ прѣдлагане то на Неаполитанци ти, и отишълъ въ Италия съ една малка дружина да си отнеме наследствено то си кралство. Хибелини ти го посрештали съ голѣма радость, и той съ тѣхна помощъ надвилъ на папа та и на Карла Анжуйскій. Нъ въ главний бой (при Талякоцо) хибелински ти рицари се спустнали по неприятель тъ, който се прѣсторилъ, че ужъ бѣга, та били обстъпени отъ хитрий Карла. Конрадинъ прѣоблѣченъ се промъкналъ камъ морскій брѣгъ; нъ послѣ го уловили съ измама, и го затворили въ тъмница. Карлъ, противъ всички ти рицарски и международни обичаи, го осѣдилъ на смъртъ, ужъ като голѣмъ прѣстъпникъ. Въ 1268 год. на една отъ неаполитански ти стѣди посѣкли послѣдний Хохенштауфенъ. Неаполитанскій народъ и съшти ти Француски рицари поразила жалность, когато тоя цвѣтушть момъкъ се показалъ на ешафотъ тъ; нъ немилостивий Карлъ равнодушно гледалъ наказание то изъ прозорець тъ на близосѣдна та укрѣпена ограда.

Карлъ Анжуйскій за свое то бесчовѣчие и лошо обхождение съ Французи ти скоро изгубилъ Сицилия. Французи ти злѣ се обхождали съ Неаполитанци ти и съ Сицилийци ти, и правили всякакви лошабини. Пъргави ти